

РЕШЕНИЕ

№ 198

гр. Пловдив , 11.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на дванадесети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Момчил А. Найденов

при участието на секретаря Илияна Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Момчил А. Найденов Административно наказателно дело № 20205330207994 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 546266 – F549033/05.11.2020г., издадено от М. К. Л., на длъжност *** в ТД НАП-Пловдив, с което на „МАРТ КРАФТ“ ООД, ЕИК:205622499, със седалище и адрес на управление – гр.Пловдив, ул.„Белград“ № 2, ет.1, офис 103, представлявано от И. Г. И., на основание чл.180, ал.2, във вр. с чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 3369,34 /три хиляди, триста шестдесет и девет лева и тридесет и четири стотинки/ лева, за нарушение на чл.180, ал.2, във връзка с чл.180, ал.1 от ЗДДС, във вр.с чл.102, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.86, ал.1, ал.2 от ЗДДС.

В жалбата се посочва в наказателното постановление е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в противоречие в текста на НП, доколкото се сочи нарушение, извършено на 15.04.2020г. във връзка с това, че дружеството е нямало регистрация по ЗДДС, а същевременно в НП се твърди, че същото дружество е регистрирано по ЗДДС считано от дата 17.03.2020г.. На следващо място се поддържа становище за несъответствие в основанията за начисляване на ДДС, посочени в АУАН и наказателното

постановление, доколкото в АУАН е посочено, че жалбоподателят е следвало да начисли ДДС, като състави отчет за извършените продажби и го включи в СД по ЗДДС за месец март 2020г., а в НП е отразено, че дружеството е следвало да начисли ДДС като издаден данъчен документ (фактура). Още посочва, че неправилно е определен ДДС, доколкото според нормата на чл.102, ал.5, във вр. с чл.102, ал.4 от ЗДДС определянето става с РА, а не с НП и протокол за проверка. Взява също становище, че неначисленото ДДС за периода до датата на регистрацията не е определено в правилен размер, като е следвало да включва и сумата за периода от 24.02.2020г. до 29.02.2020г., в който смисъл се описва законовата процедура и се сочи кога би бил регистриран по ЗДДС жалбоподателя, ако бе подало своевременно заявление за регистрация по ЗДДС, съответно – кой би първия данъчен период, като се сочи и аргумент от чл.87, ал.3 от ЗДДС. На следващо място взема и становище, че са налице и предпоставките за прилагане реда на чл.28 от ЗАНН, в който смисъл посочва, че сумата от 3369,34 лева е отразена в СД по ЗДДС за месец май на 2020г., както и в дневника за продажби, нарушението и щетата за фиска са отстранени, още че заявлението за регистрация е подадено на 06.03.2020г. – два дни след изтичане на срока, както и че е следвало да се приложи привилегирования режим на чл.180, ал.3 от ЗАНН. Предлага наказателното постановление да бъде отменено, както и да бъдат присъдени разноски за процесуално представителство. Процесуалният представител на жалбоподателя – адвокат А. поддържа жалбата на изложените основания, също предлага наказателното постановление да бъде отменено.

Ответната страна – ТД на НАП – Пловдив, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт А. оспорва жалбата, сочи, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са издадени при спазване при изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и че нарушението е установено по безспорен начин. Още посочва, че не е налице твърдяното от жалбоподателя разминаване между основанията за начисляване на ДДС, посочени в АУАН и наказателното постановление, както и оспорва становището относно неправилното определяне на дължимия данък, като посочва, че правилно е определен период за месец март, доколкото съгласно чл.18 от ЗДДС за всеки конкретен период се издава отделно наказателно постановление. Още взема становище, че е неотносим реда на чл.180, ал.3 от

ЗДДС, който касае само регистрирани лица, както и че случая не е маловажен и не може да бъде приложен реда на чл.28 от ЗДДС. Предлага наказателното постановление да бъде потвърдено, както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, като препис от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 25.11.2020 г. видно от приложената към НП разписка, а жалбата е изпратена до РС-Пловдив чрез ТД НАП-Пловдив на 01.12.2021г. съгласно отразения входящ номер. Жалбата също така е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/ , при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна съдът установи следното:

При извършена проверка в ТД НАП – Пловдив, за която бил съставен Протокол № 1600017727/20.05.2020г. било установено, че дружество „МАРТ КРАФТ“ ООД, ЕИК:205622499, със седалище и адрес на управление – гр.Пловдив, ул.„Белград“ № 2, ет.1, офис 103 – данъчно задължено лице, за периода 01.02.2020г. до 24.02.2020г. реализирало облагаем оборот по смисъла на чл.96, ал.2 от ЗДДС в размер над 50 000 лева, а именно – в размер на 52 061, 12 лева. Въпреки това дружеството не подало заявление за регистрация по ДДС в седем дневен срок дата, на която бил достигнат същия оборот, а именно – до 02.03.2020г.. Такова заявление било подадено на 06.03.2020г., като Акт за регистрация № 160422001187596/17.03.2019г..

За периода от 01.03.2020г. до 16.03.2020г. дружество „МАРТ КРАФТ“ ООД, ЕИК:205622499 реализирало облагаеми доставки в размер на 20 216,04 лева, като неначисленото ДДС било в размер на 3 369,34 лева. При това, ако дружеството е било регистрирано по ДДС същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по реда на чл.86, ал.1 от ЗДДС, като издаде данъчен документ, включи размера на данък при определяне на

резултата за съответния данъчен период 01.03.2020г. – 16.03.2020г. в справката – декларация по чл.125 от ЗДДС за данъчния период 03.2020г. и да включи издадените документи за продажби в дневника за продажби за същия данъчен период, като справката – декларация по ЗДДС и дневника за продажби е следвало да се компетентната ТД НАП – Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 14.04.2020г. включително.

С оглед на горното, на 27.05.2020г. свидетелят С. А. К. – в качеството му на *** в ТД НАП – Пловдив, съставил АУАН № F549033/27.05.2020г. срещу „МАРТ КРАФТ“ ООД, ЕИК:205622499 за нарушение на чл.180, ал.2, във връзка с чл.180, ал.1 от ЗДДС, във вр.с чл.102, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.86, ал.1, ал.2 от ЗДДС, който АУАН бил съставен в присъствието и подписан от управителя на дружеството – И. Г. И.. Въз основа на същия акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел С. А. К., който помни случая и описва извършената проверка и сторените при същата констатации, както и начина на съставяне на АУАН. Съдът намира показанията на свидетеля К. за последователни, логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност и намира последните за истинни. От същите показания се установява начина на констатиране извършените нарушения, фактите по същите, както и процедурата по съставяне на акта.

Горната фактическа обстановка се установява и от приложените писмени доказателства – цялата преписка по Акт за регистрация по ЗДДС № 160422001187596/17.03.2019г. от който се установяват реализираните от дружеството обороти в посочените периоди.

Следва още да се посочи, че горната фактическа обстановка по същество не е спорна между страните, не се оспорва от жалбоподателя.

Относно приложението на процесуалните правила: С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните

изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия, съгласно така представената Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на изпълнителния директор на Национална агенция по приходите. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в три дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

По отношение на правилността на наказателното постановление - в хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, се установяват достатъчно данни за извършено деяние, с което „ФИОРЕ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК:205783545 е нарушило разпоредбата на чл.180, ал.2, във връзка с чл.180, ал.1 от ЗДДС, във вр.с чл.102, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.86, ал.1, ал.2 от ЗДДС, за това, че като не е било регистрирано по ЗДДС за съответния период, не е начислило ДДС за извършените от него облагаеми доставки по реда на чл.86, ал.1 от ЗДДС, като издаде данъчен документ, включи размера на данък при определяне на резултата за съответния данъчен период 01.03.2020г. – 16.03.2020г. в справката – декларация по чл.125 от ЗДДС за данъчния период 03.2020г. и да включи издадените документи за продажби в дневника за продажби за същия данъчен период, като справката – декларация по ЗДДС и дневника за продажби е следвало да се компетентната ТД НАП – Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 14.04.2020г. включително.

Съгласно чл. 96, ал.1 ЗДДС /изм. ДВ бр97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г./ - когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Безспорно в случая е, че за периода 01.02.2020г. до 24.02.2020г. дружеството – жалбоподател е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл.96, ал.2 от ЗДДС в размер над 50 000 лева, а именно – в размер на 52 061, 12 лева, поради което и в срок до 02.03.2020г. е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, която обаче е не е сторено в срок, а по-късно.

Съгласно чл. 102, ал. 4 ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация.

На следващо място, установено е и не е предмет на спор между страните, че за периода 01.03.2020 г. до 16.03.2020 г. дружеството има реализирани облагаеми доставки в размер на 20 216, 04 лв., като неначисленото ДДС е в размер на 3369, 34 лв..

Не се спори също така, за същите реализирани облагаеми доставки в размер на 20 216, 04 лв дружеството не е начислило ДДС по реда на чл.86, ал.1 от ЗДДС, като издаде данъчен документ, включи размера на данък при определяне на резултата за съответния данъчен период 01.03.2020г. – 16.03.2020г. в справката – декларация по чл.125 от ЗДДС за данъчния период 03.2020г. и да включи издадените документи за продажби в дневника за продажби за същия данъчен период, като справката – декларация по ЗДДС и дневника за продажби е следвало да се компетентната ТД НАП – Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 14.04.2020г. включително.

Съдът намери за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в наказателното постановление е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в противоречие в текста на НП, доколкото се сочи нарушение, извършено на 15.04.2020г. във връзка с това, че дружеството е нямало регистрация по ЗДДС, а същевременно в НП се твърди, че същото дружество е регистрирано по ЗДДС считано от дата 17.03.2020г.. Очевидно е, че изразът в наказателното постановление - „ Ако лицето се беше

регистрирало същото е следвало да начисли ДДС“, има предвид - ако дружеството е било своевременно подало заявление за регистрация по ЗДДС - до 02.03.2020 г., с оглед начисляване ДДС за сочения период, а не е твърдение, противоречащо на посочената регистрация по ЗДДС към 17.03.2020г..

На следващо място, съдът намери за неоснователно и становището за несъответствие в основанията за начисляване на ДДС, посочени в АУАН и наказателното постановление, доколкото в АУАН е посочено, че жалбоподателят е следвало да начисли ДДС, като състави отчет за извършените продажби и го включи в СД по ЗДДС за месец март 2020г., а в НП е отразено, че дружеството е следвало да начисли ДДС като издаден данъчен документ (фактура). Следва да се посочи, че съгласно чл.112, ал.1, т.1 от ЗДДС фактурата е посочена като данъчен документ, а в случая в наказателното постановление фактура е поставена в скоби – т.е. ако се изисква такава фактура. Още и в АУАН и наказателното постановление съвсем последователно е указано, че данните за същия оборот следва да намерят отражение в справката – декларация по ЗДДС и дневника за продажби, които е трябвало да се компетентната ТД НАП – Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 14.04.2020г. включително. Ето защо дори в АУАН думата отчет да не е използвана с необходимата прецизност, то от същото по никакъв начин не следва извод за липса на яснота относно извършеното нарушение, още повече следва да се съобрази и разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН.

Също за неоснователно следва да се приеме и възражението, че неправилно е определен ДДС, доколкото според нормата на чл.102, ал.5, във вр. с чл.102, ал.4 от ЗДДС определянето става с ревизионен акт, а не с НП и протокол за проверка. Следва да се посочи, че ЗАНН не въвежда ограничение относно вида на писмените доказателства в производството по установяване на факти от значение за преценка административнонаказателната отговорност на определен субект, още повече наказателното постановление не е акт, с който се установява данъчно задължение по смисъла на ЗДДС, за да намери приложение чл.102, ал.5, във вр. с чл.102, ал.4 от ЗДДС.

Съдът намери за неоснователно и възражението, че неначисленото ДДС

за периода до датата на регистрацията не е определено в правилен размер, като е следвало да включва и сумата за периода от 24.02.2020г. до 29.02.2020г., в който смисъл се описва законовата процедура и се сочи кога би бил регистриран по ЗДДС жалбоподателя, ако бе подало своевременно заявление за регистрация по ЗДДС, съответно – кой би първия данъчен период, като се сочи и аргумент от чл.87, ал.3 от ЗДДС. В този смисъл следва да се отбележи, че трудно биха могли да се коментират доводи, основани на посочване относно това, какво би станало, ако жалбоподателят бе сторил нещо, което всъщност не е сторил. Също основателно е посоченото от процесуалния представител на ответната страна, че по аргумент от чл.18 от ЗАНН, жалбоподателят следва да носи административнонаказателна отговорност за всеки отделен данъчен период, включително и за 03.2020г., като последния може да бъде ограничен (01.03.2020г. – 16.03.2020г.) единствено от факта на настъпилата регистрация по ЗДДС на 17.03.2020г.

Също така съдът намери, че в случая не се констатира основания за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Конкретното установено нарушение, както и обстоятелствата по същото разкрива една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение разпоредбата на чл.180, ал.2, във връзка с чл.180, ал.1 от ЗДДС, във вр.с чл.102, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.86, ал.1, ал.2 от ЗДДС отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Процесното нарушение е такова на простото извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобно деяние, като последната не е необходимо /и не е възможно/ да се установява във всеки отделен случай. С оглед на последното, в случая не подлежи на изследване въпроса дали и доколко фиска е бил ощетен, включително в светлината на посоченото от жалбоподателя отразяване на сумата от 3369,34 лева е отразена в СД по ЗДДС за месец май на 2020г., както и в дневника за продажби. Самия срок на забавяне на заявлението за регистрация по ЗДДС е въпрос, който следва да бъде обсъден (и съгласно посоченото от самия жалбоподател – е обсъден) при преценка основанията на чл.28 относно друго нарушение.

При разглеждане въпроса за съответствието на наложеното наказание с тежестта на нарушението и личността на нарушителя следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.180, ал.2, във вр. с чл.180, ал.1 от

Закона за данък върху добавената стойност – имуществената санкция следва да бъде в размера на неначисления данък. В случая санкционната разпоредба е приложена правилно, липсва възможност за индивидуализация на наказанието в друг размер, освен посочения, поради което следва и извод, че административното наказание е приложено правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на спора, на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр. чл.144 от АПК, вр. чл.78, ал.1 от ГПК, съдът следва да присъди разноси на въззиваемата страна, както искане е сторено от същата, чрез процесуални и представител. Съгласно чл. 63, ал. 5 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5 от 17.01.2006 г.). Съгласно чл. 27е от Наредбата възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. Във въззивното производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който е взел участие в проведеното открито съдебно заседание. Съдът намира, че делото не разкрива нито фактическа, нито правна сложност, доколкото фактическата обстановка не е спорна между страните, делото е разгледано в рамките на две съдебни заседания, с кратка продължителност, разпитан е един свидетел, поради което съдът намира, че справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, изр. първо, пред. първо от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 546266 – F549033/05.11.2020г., издадено от М. К. Л., на длъжност *** в ТД НАП-Пловдив, с което на „МАРТ КРАФТ“ ООД, ЕИК:205622499, със седалище и адрес на управление – гр.Пловдив, ул.„Белград“ № 2, ет.1, офис 103,

представлявано от И. Г. И., на основание чл.180, ал.2, във вр. с чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 3369,34 /три хиляди, триста шестдесет и девет лева и тридесет и четири стотинки/ лева, за нарушение на чл.180, ал.2, във връзка с чл.180, ал.1 от ЗДДС, във вр.с чл.102, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.86, ал.1, ал.2 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „МАРТ КРАФТ“ ООД, ЕИК:205622499 ДА ЗАПЛАТИ на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ сумата от 80,00 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд – гр.Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____